

KONČI AHAČIČ Miček — tiček

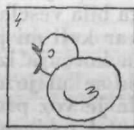
LUNA

GOZD

SOVA

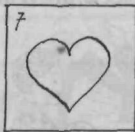
MLADIČ

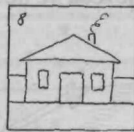
GNEZDO

MIČEK

SRCE

DOM

ZASIJALA JE 1 IN VES TEMAN JE BIL 2. 4 SO SPALI V 5, TEDAJ ZAPRHUTA VELIKA 3. NESLIŠNO LETA PO 2, PRILETI DO 5 IN POGRABI IZ NJEGA 4. JOJ, KAKO SI JE MIČEK-TIČEK ZAŽELEL, DA BI BIL ZOPET 6. V DNO 7 JE ZAHREPENEL, DA BI MOGEL ZAPUSTITI 5 IN ODITI NA SVOJ 8, KJER NI TAKIH HUDIH STRAŠIL KAKOR V NOČNEM 2.

Teden dni prezgodaj

Že kot učenec drugega razreda ljudske šole sem znal prav dobro brati, zato sem zelo rad listal po knjigah in jih prebiral. Najljubša pa mi je bila pratika s svojimi rdečimi svetniki. Kadar koli sem le mogel, sem jo pregledeval; a to je bilo bolj redko, ker so jo starši skrivali pred menoj, da je ne bi raztrgal.

Kmalu sem se v njej spoznal in vedel pokazati zlasti patrone mame, očeta in bratov.

Bilo je v četrtek popoldne meseca novembra. Ta dan nismo imeli pouka, zato sem pisal domačo nalogo. Ko sem isto končal, sem vzel pratiko v roke; bil sem namreč sam v sobi, drugi so bili zunaj pri svojih opravkih. Gledam in gledam ter ugotovim, da bo drugi dan sveta Katarina — torej moje mame god.

Vesel stečem s pratiko v roki k sestričnam, ki so imele svojo hišo le nekaj metrov od naše. Najmlajša setrična Rezika je bila stara 14 let, a na pratiko se ni spoznala niti toliko kot jaz, ker je niso imeli.

Pokazal sem ji v pratiki sveto Katarino in rekel: »Vidiš, Rezika, danes je četrtek in jutri v petek bo naše mame god. Pojdiva zvečer, teblat!«